

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ  
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS  
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ  
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL  
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN  
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS  
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ  
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES  
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES  
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH  
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE  
EIROPAS KOPIENU TIESA



EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS  
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA  
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ  
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN  
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH  
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS  
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE  
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV  
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI  
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN  
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Tlač a informácie

## TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 19/07

6. marec 2007

Rozsudok Súdneho dvora vo veci C-292/04

*Wienand Meilicke a i./Finanzamt Bonn-Innenstadt*

### **ČLENSKÝ ŠTÁT NESMIE ZÁPOČET DANE VYHRADIŤ IBA PRE DIVIDENDY POBERANÉ OD KAPITÁLOVEJ SPOLOČNOSTI SO SÍDLOM V TOMTO ČLENSKOM ŠTÁTE**

*Kedže tento aspekt voľného pohybu kapitálu bol predtým vyjasnený rozsudkom Verkooijen, ktorého časové účinky Súdny dvor neobmedzil, neobmedzuje časové účinky svojho dnešného rozsudku*

Okolnosti predchádzajúce sporu vo veci samej sa datujú do 90. rokov. Podľa v tom čase účinnej nemeckej právnej úpravy mali daňovníci dane z príjmov s neobmedzenou daňovou povinnosťou v Nemecku nárok na zápočet dane pri dividendách poberaných od nemeckých spoločností, ale nie pri dividendách pochádzajúcich od spoločností so sídlom v iných členských štátoch. Držitelia akcií týchto spoločností teda nemohli využiť tento mechanizmus, ktorý daňovníkom umožňuje, aby od sumy dlžnej nemeckým daňovým orgánom na dani z príjmov odpočítali 3/7 dividend, ktoré im boli vyplatené.

V rokoch 1995 až 1997 pán Meilicke, nemecký občan s bydliskom v Nemecku, poberal dividendy z akcií holandských a dánskych spoločností, ktorých bol držiteľom. Roku 2000 dedičia pána Meilickeho, ktorý medzičasom zomrel, bezúspešne uplatňovali na Finanzamt Bonn-Innenstadt nárok na zápočet dane z uvedených dividend. Dedičia pána Meilickeho teda podali žalobu na Finanzgericht Köln, ktorý v návrhu na začatie prejudiciálneho konania položil Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev otázku, či právna úprava Spoločenstva v oblasti voľného pohybu kapitálu pripúšťa taký daňový systém, akým je nemecký systém.

*Neodôvodnené obmedzenie voľného pohybu kapitálu*

Vo svojom dnešnom rozsudku Súdny dvor rozhodol, že nemecká daňová právna úprava obmedzuje voľný pohyb kapitálu. V tejto súvislosti odkázal na svoju judikatúru, ktorá vyjasnila požiadavky vyplývajúce z voľného pohybu kapitálu v oblasti dividend, ktoré poberajú osoby rezidenti od spoločností nerezidentov.<sup>1</sup>

<sup>1</sup> Vo svojom rozsudku zo 6. júna 2000, Verkooijen, C-35/98, Zb. s. I-4071, Súdny dvor rozhodol, že právo Spoločenstva bráni vnútroštátnej právnej úprave členského štátu, ktorá podriaďuje poskytnutie oslobodenia od dane

Súdny dvor uvádza, že účelom zápočtu dane, ktorý stanovuje nemecká právna úprava, je rovnako ako v prípade zápočtu dane, ktorý viedol k veci Manninen, odstránenie dvojitého zdanenia ziskov spoločností, ktoré sú vyplácané vo forme dividend.

V tomto ohľade pripomína, že taká právna úprava tým, že obmedzuje zápočet dane na dividendy, ktoré vyplácajú spoločnosti so sídlom v Nemecku, na jednej strane znevýhodňuje daňovníkov dane z príjmov s neobmedzenou daňovou povinnosťou v Nemecku, ktorí poberajú dividendy od spoločností so sídlom v iných členských štátoch. Tieto osoby si nemôžu na svoju daň z príjmov započítať daň z príjmov právnických osôb, ktorú spoločnosti zaplatili v štáte, kde majú sídlo.

Na druhej strane tvorí táto právna úprava pre uvedené spoločnosti prekážku výplaty kapitálu v Nemecku.

Súdny dvor ďalej odmietol argumentáciu, podľa ktorej je predmetná právna úprava odôvodnená nevyhnutnosťou zabezpečiť vnútornú súdržnosť vnútroštátneho daňového systému. V tejto súvislosti uvádza, že bez toho, aby sa spochybnila vnútorná súdržnosť tohto systému, by postačovalo priznať daňovníkovi, ktorý je držiteľom akcií spoločnosti so sídlom v inom členskom štáte, zápočet dane, ktorý by bol vypočítaný v závislosti od dane zaplatenej touto spoločnosťou z titulu dane z príjmov právnických osôb v členskom štáte, v ktorom sídli. Také riešenie by predstavovalo menej reštriktívne opatrenie pre voľný pohyb kapitálu.

*Súdny dvor neobmedzuje časové účinky svojho rozsudku*

Nemecká vláda vo svojich pripomienkach, ktoré predložila Súdnemu dvoru, poukázala na možnosť, aby Súdny dvor obmedzil časové účinky svojho rozsudku. Jednak upriamila pozornosť Súdnemu dvoru na vážne dôsledky, ktoré by malo zistenie nezlučiteľnosti spornej právnej úpravy s voľným pohybom kapitálu. Jednak uviedla, že pred vyhlásením rozsudku Verkooijen roku 2000 sa bolo možné domnievať, že táto právna úprava je v súlade s právom Spoločenstva.

Súdny dvor pripomína, že časové účinky výkladu pravidla práva Spoločenstva môže obmedziť iba výnimočne a v samotnom rozsudku, ktorým sa rozhoduje o požadovanom výklade.

Spresňuje, že nevyhnutne musí existovať iba jediný moment, na základe ktorého sa určia časové účinky takého výkladu. V tejto súvislosti zásada, podľa ktorej sa obmedzenie môže určiť iba v rozsudku, ktorým sa rozhodlo o požadovanom výklade, zabezpečuje rovnosť zaobchádzania s členskými štátmi a ďalšími subjektmi so zreteľom na právo Spoločenstva a tým spĺňa požiadavky vyplývajúce zo zásady právnej istoty.

V tomto ohľade uvádza, že požiadavky vyplývajúce zo zásady voľného pohybu kapitálu v oblasti dividend, ktoré poberajú osoby rezidenti od spoločností nerezidentov, už boli vyjasnené v rozsudku Verkooijen, a že časové účinky tohto rozsudku neboli obmedzené.

Z týchto dôvodov dospel Súdny dvor k záveru, že nie je namieste obmedziť časové účinky dnešného rozsudku.

---

z príjmov pre dividendy vyplácané akcionárom fyzickým osobám podmienke, že uvedené dividendy vyplácajú spoločnosti, ktoré majú svoje sídlo v uvedenom členskom štáte.

Vo svojom rozsudku zo 7. septembra 2004, Manninen, C-319/02, Zb. s. I-7477, dospel Súdny dvor k záveru, že výpočet nároku na zápočet dane musí vychádzať z dane skutočne zaplatenej spoločnosťou v členskom štáte, kde má sídlo.

*Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.*

*Jazyky, ktoré sú k dispozícii: BG CS DE EL EN ES FR HU IT NL PL PT RO SK SL*

*Úplné znenie rozsudku sa nachádza na internetovej stránke Súdneho dvora:*

*<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=SK&Submit=rechercher&numaff=C-292/04>*

*Vo všeobecnosti je znenie na internete prístupné v deň vyhlásenia rozsudku od 12. hodiny SEČ.*

*Podrobnejšie informácie Vám môže poskytnúť pán Balázs Lehóczki*

*Tel.: (00352) 4303 5499 Fax: (00352) 4303 2028*

*Obrazové záznamy zo zasadnutia sú k dispozícii na EBS „Europe by Satellite“;  
túto službu poskytuje Európska komisia, Generálne riaditeľstvo tlače a komunikácie,*

*L - 2920 Luxemburg, tel: (00352) 4301 35177, fax: (00352) 4301 35249*

*alebo B-1049 Brusel, tel: (0032) 2 29 64106, fax: (0032) 2 29 65956*